

สมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลอัครสาวก

วันสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโลอัครสาวกตามปฏิทินคริสตจักรตรงกับวันที่ 29 มิถุนายนของทุกปี สำหรับพระศาสนจักรประเทศไทยเลื่อนไปฉลองในวันอาทิตย์ถัดไป สำหรับปีนี้ตรงกับวันอาทิตย์นี้คือวันอาทิตย์ที่ 5 กรกฎาคม 2026

การสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล สองอัครสาวกผู้เปรียบเสมือนเสาหลักของพระศาสนจักร เป็นการฉลองเก่าแก่ที่สุด การฉลองนี้มีมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 มีมาก่อนการฉลองพระคริสตสมภพด้วยซ้ำ เนื่องจากการให้ความสำคัญและเลื่อมใสในนักบุญมรณสักขีในหมู่คริสตชน ด้วยการถวายพิธีบูชาขอบพระคุณ 3 แห่งที่มหาวิหารนักบุญเปโตร มหาวิหารนักบุญเปาโลนอกกำแพงเมือง และคาตากอมป์นักบุญเซบาสเตียน ซึ่งเชื่อว่าเป็นที่เก็บรักษาศพของอัครสาวกผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสอง ในยุคของการเบียดเบียนคริสต์ศาสนา

พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกการพลีชีพเป็นมรณสักขีของนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล รวมถึงอัครสาวกองค์อื่น ๆ ยกเว้นนักบุญยากอบบุตรของเศเบดี แต่เป็นที่รับรู้ในหมู่คริสตชนว่านักบุญทั้งสองได้พลีชีพเป็นมรณสักขีที่กรุงโรม ตามคำสั่งของจักรพรรดิเนโร **เปโตร** ถูกตรึงกางเขนโดยเอาหัวลงใน

ปี ค.ศ. 64 บนเนินวาติกันที่ตั้งมหาวิหารนักบุญเปโตร ส่วนเปาโลในฐานะพลเมืองโรมันถูกตัดศีรษะด้วยดาบประมาณปี ค.ศ. 67 บริเวณเส้นทาง Ostian ตรงบริเวณน้ำพุ 3 แห่ง (Tre Fontane) ซึ่งบัดนี้เป็นที่ตั้งบาสิลิกานักบุญเปาโลที่สง่างามนอกกำแพงเมือง

นักบุญเปโตร เดิมชื่อ “ซีโมน” เป็นชาวประมงธรรมดาคนหนึ่งในตำบลเบธไซดา (ลก 5:3; ยน 1:44) ไม่ได้มีการศึกษาอะไรมากนัก สิ่งที่ดีที่สุดคือการจับปลา ต่อมาได้ย้ายไปตั้งหลักแหล่งที่เมืองคาเปอร์นาอุม (มก 1:21-29) แต่ยังคงเลี้ยงชีพด้วยการจับปลาเช่นเดิม มีน้องชายชื่อ อันดรูว์ ซึ่งเป็นคนแนะนำเปโตรให้ติดตามพระเยซูเจ้า (ยน 1:42) เป็นไป

ได้ว่ายอห์นแบปติสต์ เป็นผู้เตรียมจิตใจเปโตรก่อนพบพระเยซูเจ้า และได้ละทิ้งทุกสิ่งติดตามพระองค์ทันที

พระเยซูเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อจากซีโมนเป็น **“เศฟาธ” หรือ เปโตร** แปลว่า **ศิลา** (มธ 16:17-19) เพื่อทำหน้าที่เป็นศิลารากฐานสำหรับตั้งพระศาสนจักรและเป็นหัวหน้าอัครสาวก (ยน 21:15-17) เปโตรเป็นคนหนึ่งในบรรดาพยานที่พบพระคูหาว่างเปล่า (ยน 20:6) พระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์แก่เปโตรหลังจากทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว (ลก 24:34; 1 คร 15:5) เราเห็นชัดว่าเปโตรแม้เปลี่ยนชื่อเปลี่ยนอาชีพแต่ยังอ่อนแอพลาดพลังและท้อถอย เคยปฏิเสธพระเยซูเจ้า 3 ครั้ง เคยหนีจากกรุงโรมจนพบพระเยซูเจ้าอีกครั้ง

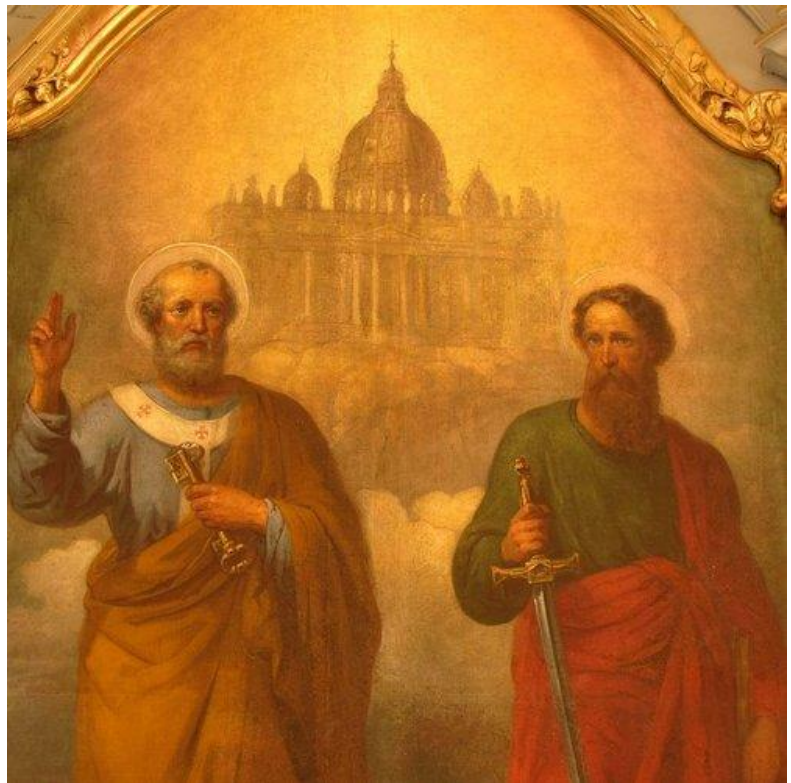
นักบุญเปาโล เป็นคนในตระกูลเบนยามิน เป็นฟาริสีชั้นแนวหน้าในการตามล่าคริสตชน ท่านมาจากเมืองทาร์ซัส แคว้นซีลีเซีย ดินแดนที่ชาวยิวกระจัดกระจายไปอยู่ ซึ่งทำให้ท่านคุ้นเคยทั้งวัฒนธรรมของชาวยิวและชาวกรีก ท่านได้รับการปูพื้นฐานความรู้เป็นอย่างดี ซึ่งจะเหมาะกับงานที่พระเจ้าทรงมอบให้ท่านในอนาคต ท่านได้มีประสบการณ์พิเศษที่ได้พบกับพระเยซูเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพในระหว่างการเดินทางไปเมืองดามัสกัส ทำให้ท่านได้กลับใจ เป็นหนึ่งในผู้ร้อนรนเปี่ยมด้วยพลัง และเป็นผู้ที่กล้าหาญในการประกาศพระวาจาของพระคริสตเจ้า เมื่อพระเยซูเจ้าทรงสำแดงพระองค์ให้เห็น ขณะเดินทางไปจับกุมคริสตชนที่เมืองดามัสกัสมารับโทษ เปาโลเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่า บรรดาคริสตชนเป็นส่วนหนึ่งของอวัยวะแห่งพระกายทิพย์ของพระคริสตเจ้า ได้กลับใจรับศีลล้างบาปจากอานาเนียและกลายมาเป็นธรรมทูตผู้ยิ่งใหญ่

เปาโลได้รับเลือกให้เป็นธรรมทูตพร้อมกับบาร์นาบัส ออกเดินทางไปประกาศข่าวดีของพระเยซูเจ้าอย่างกว้างขวาง เราทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการเดินทางแพร่ธรรมทั้งสามครั้งของเปาโล จากหนังสือกิจการอัครสาวกตั้งแต่บทที่ 13 เป็นต้นไป เปาโลประกาศพระนามของพระเยซูเจ้าทั้งแก่ชาวยิวและคน

ต่างศาสนา ตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้นตามเมืองต่าง ๆ ทำให้เปาโลเป็น “อัครสาวกของคนต่างศาสนา” เป็น
เครื่องมือนำพระนามของพระเยซูเจ้าไปประกาศแก่ชนต่างศาสนา (เทียบ กจ 9:15)

พี่น้องที่รัก การสมโภชนักบุญเปโตรและนักบุญเปาโล เป็นการสมโภชเสาหลักสำคัญของ
พระศาสนจักร นักบุญเปโตรหัวหน้าพระศาสนจักร เป็นเสาหลักทางความเชื่อที่ต้องยึดถือ **นักบุญเปาโล**
ผู้สอนและป้องกันความเชื่อ เสาหลักทั้งสองมีความสำคัญเพราะความเชื่อของเราสืบเนื่องมาจากอัคร
สาวก ความเชื่อเปรียบดั่งเมล็ดพันธุ์แห่งพระหรรษทานที่หว่านลงในใจเราตั้งแต่วันรับศีลล้างบาป เรามี
หน้าที่บำรุงรักษาและทำให้งอกงามเติบโต

ทั้งเปโตรและเปาโล
เหมือนกันตรงที่เคยผิดพลาดมาก่อน
เปโตรเคยปฏิเสธพระเยซูเจ้าสามครั้ง
ส่วนเปาโลเคยเบียดเบียนกลุ่มคริสตชน
แต่เมื่อได้สัมผัสความรักของพระเยซู
เจ้า ทั้งสองได้กลายเป็นผู้รื้อรฉนในการ
นำคริสตชนไปสู่ความรอด พระเจ้าทรง
เรียกและเลือกใช้ผู้อ่อนแอเป็น
เครื่องมือที่ดีของพระองค์ **ความ**
ผิดพลาดในอดีตไม่ใช่จุดจบของชีวิต
แต่การกลับใจและเริ่มต้นใหม่ต่างหาก
คือสิ่งที่ควรยกย่องและเลียนแบบ

การสมโภชวันนี้ เตือนเราให้
ระลึกถึงอำนาจที่พระเยซูเจ้าประทานแก่นายชุมพาของพระศาสนจักร มิใช่อำนาจปกครองเพียงเจ้านาย
ทั้งหลายในโลก แต่เป็น อำนาจแห่งการรักและรับใช้ ที่ทรงสอนและมอบชีวิตบนไม้กางเขนเพื่อทุก
คน เราคริสตชนต้องร่วมมือกับบรรดานายชุมพา สวดภาวนาเพื่อท่าน ให้สามารถทำหน้าที่ ที่ได้รับ
มอบหมายให้ดีที่สุด และบังเกิดผลตามน้ำพระประสงค์ของพระเจ้า